סמוכות השים

שמפיגין ליה נר"ח · כפ' כל המנחות כתים מלה (ויק' סג:) : פוסר פשפון· תמרי' כפ' ותלו מנחות (ויק' שם.) מנחה הבאה מחלה חטים ומחלה רקיקין מביא טו שמן ומינסו לחלות ורקיקין וחטים טלטן ותנחה ברקיקין על פני סלן ושאר השמן מחזיר לחלות רקיקין מניח לעיל מהשיל משמן כמין כי תאר השמן נאכל לכהנים :

רבי שמעון בן יהודה · נבי מחלה חטים ומחלה רקיקין קלי : פוסר פשמן נאפל בשמים · כדין רקיקין שכתים בשמי מלמן שלך ממה שנשאר פוסר על רקיקין נאפל לכהנים : כי קא משפקא ליה · לגדל ממנחת יחיד שהיא בחה בעזבר כדאמר לעיל

[ויק' סב:]

ושיעו הבי ממנ מנחת הגדבה דאין בחים בעזבר כדאמר לעיל (ז קה:) אין שמים מהגדישים שעשין אחר שהרי כתיב בה שמן הבי שמים מהגדישים שעשין נסכים שבאה בעזבר כדאמר לעיל

ויק' סב.

דחזיה (ג)דש שלא נדרה: שלא משפקא ליה פשפר ושני שמים· מיבית שמים מנחות בשמים כלים בחד בחים ושני שמים· ובאידך שמים ובאידך שמה ובאידך שמים· [ויכתוב וכן עד] שמים : שפש שלא ושפמש פשות ושלשים שפרועה · וכלל כלי יאמר חם כו נדרתי א לגדלי וחם שלא חהא נדבה דמחה נפשך חהא מייטיו מל :

ויק' נה:

ויק' נג.

ויק' ופרשתי מנחה מן הסחם כו' נה:

פירשתי · מנחות "ופירשתי מחזה מנחה מן הסחם כמחות ואיני יודע מחזה מנחה פירשתי וכמה מנחות פירשתי נה יבית ממנ מנחת של שמים מנחות : בשופר לשפנים פוגן לעורם · ולסלי מלמת לחמר לעגל מוכה בגדבה : רבנן סברי פוסר לשפנים פוגן לעורם· שלך יבית שמים מנחת בכלי אחד ויחכה חם שלן גדלה שלן נאחכי חלן והכא שלא מה שנדלה יבא לאחכי והשתא לאחר לעגל מוכה בגדבה ולא נמי סיכי קריב קומן מלין שכל בשלר בגדבה נמי הקומן מלין ושור כמ כי קלא מן הקומן מלין ושור

ויק' ופרשתי מנחה מן הסחם כו' נה:

[ויק' סה. פ: ופ"ן]

מנחה סיכי משחרי וחכ' נה לא חיקחי קומן שלא בקלא מן הקומן כי מלין מרין כחרעין בהקומן רבה (ויק' כה:) קומן בדמחל דכן מלין ולכן דפיו לחקדש ולא לחלון : ורבי סבר פשור לשפנים פוגן לעורם· שלך לא מלי ליחמי בכלי אחד ומחכה חבל יבית שמים מנחת מלחד ומחד שמים כשמים כלים ויאמר לחסם שבחבי יכו לחובה ושהבא בגדבה ולא בקיא לייחי שמים שבחבי כלים ויאמר שבחבי נדבה ולא בקיא לייחי שמים

[ויק' כה:]

[ויק' פה.]

חשבן שבחבי יכא לנדרי והשתר נדבה כל לא בקיא דקבישה "שמנחת מלחת היא ולא מלי ליחמי בכלי אחד פחום מחה שקבש ט : פוסר בשבר בגדבה· שלך מיבית ס' שבחבי ויאמר כפי מה שבחבי שני קפלים · שני קפלים · חד לחובה חד בגדבה : ופשני דקמלין · שני קמלים : כל היכא דפשי ידיה ובכון פשפש· בקומן רלשון יכא מובה וכל היכא דמסר ידיה בקומן לחחרן מהא נדבה : לחמא

רבינו גרשום

של רקיקין ושרקיקין אחלות דחא קמלן ב' קמלין : א"ל והאי מני לשקפל מחלה לפרידה ורקיקין דשפל' ליה פ' שמשון בבריחא דאפר· והאי דכחי דכחי פוחבה חלה ומחבה רקיקין ומיהני לה בחר מנא וכי קמלן חלה בחד מאפר על שניהן יבא אלמא ריכול לקפל מחלה אחלות ורקיקין ואחלות : והא איכא מחר שמן דשפר' בפרידה דלפל דכשאבא חלה ורקיקין נחון הני לה לחלה וחדי לה לרקיקין וחלה פשון בלילה ורקיקין אין פשון אלא פשרחה כי פשון בכי כי יחני ומחר השמן שנשחייר פחני לה של רקיקין אחר פחר פשרין לחלה ופשרחה כי אפקא ליה:ור פלן רקיקין אפר אי פחבה חלה ומחבה רקיקין אפר הכי פאיפ פחר שמן דבר לפשיר לחלה ואי פחר השמן נאכל לכהנים ולאחר שבשמן השרים נאכל בשרך לפשיר השחר לחלה . אי בלילה רקיקין אפר פחר השמן נאכל לכהנים ולאחר שבשמן השרים נאכל לכהנים . ופשרחא או אכלי כהנים לשרים אלא פחבה חלה ומחבה רקיקין אפר הניך לחדרי לחלה ולא לשלילה כהנים : א"ל והכי פחבה חלה ומחבה רקיקין אין פחבי לחדרי לחלה אלא נאכל לכהנים הלכך פפה נאשך נאכל לכהנים בשחרת נאפים לכשר אי אפקא ליה בשחרת נאפים ופפה לא קא חשיב נפי ואפ"ה לכהנים ואפאי קא חשיב לה בשחרת נאפים ופפה לכהנים בשחרת נאפים ופפה לכהנים : ופה איכא לפשקא בשחרת נאפים ופפה לכהנים ופלוגחא ר' יפדה ורבי אפר ליה בפרעה כהנים ראיכא לפשר